

УДК 341.244:343.37(477):061.1

Voznyuk S.A.

**FULFILLMENT OF UKRAINE'S OBLIGATIONS
FOR REALIZATION DIRECTION FOR COMBATING
TRANSNATIONAL ECONOMIC CRIMES WITHIN
THE ASSOCIATION AGREEMENT BETWEEN UKRAINE
AND EUROPEAN UNION DATED 21 MARCH 2014**

С.Вознюк

*здобувач кафедри міжнародного права
Українського державного університету
фінансів і міжнародної торгівлі*

**ВИКОНАННЯ ЗАБОВ'ЯЗАНЬ УКРАЇНИ
ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ НАПРЯМКУ БОРОТЬБИ
З ЕКОНОМІЧНИМИ ЗЛОЧИНАМИ
ТРАННАЦІОНАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ В РАМКАХ
УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ
ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ
ВІД 21 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ**

Постановка проблеми. На початку ХХІ століття процеси, які протікають у світовій економіці, торгівлі, суспільно-політичному житті, є передумовою виникнення принципово нової ситуації у світі, що знаходить своє відображення у вигляді транснаціональної злочинності. Транснаціональну злочинність можна спостерігати у різних галузях життєдіяльності суспільства, зокрема, в економічному секторі. Усвідомлення глобальної загрози, яку несе транснаціональна злочинна діяльність в економічній сфері, і виникнення проблем, які пов'язані з необхідністю боротьби з нею, зумовили необхідність наукового осмислення даного питання. На сучасному етапі політичних, правових та економічних змін, що відбуваються у нашій країні, особливо резонансним є дослідження даної проблематики в розрізі Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 21 березня 2014 р.

Варто зазначити, що серед міжнародних договорів, які укладає Європейський союз (ЄС) із третіми країнами й міжнародними організаціями, особливу роль відіграють угоди про асоціацію, як спосіб залучення партнерів ЄС до європейської інтеграції. Угоди про асоціацію ЄС із третіми країнами, зокрема країнами-учасницями східного партнерства [12], становлять один із потужних правових інструментів створення такими країнами із Союзом простору стабільної економічної, політичної та правового співробітництва [14]. Завдяки угодам про асоціацію ЄС поширює дію свого права на внутрішні правопорядки асоційованих країн, що в свою чергу, є відзеркаленням правової політики Європейського Союзу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. На жаль, праць, які б прямо стосувалися зазначеної теми не має. Саме тому, в ході підготовки до написання статті, було розділено джерельну базу на два складники: джерела, що стосуються проблем боротьби з транснаціональною злочинністю та джерела, що стосуються питання асоціації між Україною та Європейським Союзом. Середвітчизняної наукової літератури проблемами боротьби з транснаціональною злочинністю присвячені роботи таких науковців, як: А.М. Бойко, М.Г. Вербенський, А.Д. Дорошенко, В.М. Дрьомін, Н.А. Зелінська, Т.В. Мельничук, І.В. Сервецький, В.І. Литвиненко, В.П. Шеломенцев, О.О. Шаповалов та інші. Питанням створення асоціації між Україною та Європейським Союзом були присвячені роботи І. Березовської, Б.І. Дяченко, Н.О. Кушнір, Н. Мушак, К. Хілліона. Проте сучасні реалії співпраці України з ЄС потребують подальшого дослідження цієї проблематики. Аналіз цих наукових праць засвідчує, що зараз в Україні сформувалась необхідність активізованої боротьби з транснаціональною злочинністю, особливо з економічними злочинами. З огляду на це, вивчення зазначених питань становить актуальну проблему сучасної науки не лише українського права, а й міжнародного та європейського, а їхнє вирішення матиме вагомое практичне значення.

Мета статті полягає у визначенні ступеня виконання зобов'язань України щодо реалізації напрямку боротьби з економічними злочинами транснаціонального характеру, що впливають з положень Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 21 березня 2014 р.

Основні результати дослідження. Економічні злочини все частіше набувають якостей транснаціонального явища, що в свою чергу, є реальною загрозою демократичним процесам в Україні, в умовах яких особливо зараз перебуває наша держава. Транснаціональні злочини становлять собою проблему, що загрожує соціально-економічному розвитку не лише нашої держави, але й державам-партнерам, причому розповсюдження такого виду злочинів постійно зростає. Від цього небезпечного явища, не захищена жодна країна чи регіон. У зв'язку з цим необхідно адекватно оцінювати масштаби та ступінь загрози, де особливу увагу необхідно приділити дослідженню правових норм, які є фундаментальними засобами в питаннях боротьби зі злочинністю.

Найважливішими умовами розбудови України як правової держави є завершення реформування системи кримінальної юстиції, приведення національного законодавства у відповідність до міжнародних стандартів, що

відбувається у період становлення ринкових відносин під впливом тривалої економічної кризи, безпрецедентної тінізації економіки, криміналізації суспільних відносин. Особливу небезпеку для розбудови держави і формування громадянського суспільства становлять суттєві зміни в структурі злочинності, яка набуває ознак організованої й транснаціональної. За даними МВС України, на території держави у 2001–2011 рр. виявлено 389 організованих груп і злочинних організацій з міжнародними і транснаціональними зв'язками [9, с.60].

Основні фактори, що сприяють розвитку транснаціональної злочинності, – це: відсутність до останнього часу необхідних законів про боротьбу з організованою злочинністю, взагалі, й транснаціональної, зокрема; законів, що переслідують за відмивання «брудних» грошей; ефективно діючої системи правоохоронних органів; жорсткого валютного, фінансового, банківського, податкового та іншого економічного контролю, добре обладнаних кордонів і чітко налагодженої митної та міграційної служб; державного усвідомлення небезпеки «своєї» і «чужої» транснаціональної злочинності; політичної волі для боротьби з нею [11].

В Угоді про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 21 березня 2014 р. були зазначені положення, направлені на зменшення факторів, що сприяють розвитку транснаціональної злочинності, а саме це статті 20-24 даної Угоди. Наразі варто проаналізувати виконання зобов'язань, які були на нас покладені.

Так, у ст.20 Угоди про асоціацію вказано: «Сторони співробітничать з метою запобігання та боротьби з легалізацією (відмиванням) коштів та фінансуванням тероризму. Із цією метою Сторони посилюють двостороннє та міжнародне співробітництво у цій сфері, зокрема співробітництво на оперативному рівні. Сторони забезпечують імплементацію відповідних міжнародних стандартів, зокрема стандартів Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму (FATF) та стандартів, рівнозначних тим, які були прийняті Союзом» [10].

З метою реалізації цього зобов'язання Кабінет Міністрів спільно з Національним банком видали постанову № 99 від 11 березня 2015 р., в якій було затверджено «План заходів на 2015 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Також, під час Пленарного засідання Moneyval (14-18 вересня 2015 р.) українською делегацією було презентовано доповідь стосовно прогресу в Україні у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Спеціальним Комітетом Ради Європи з питань взаємної оцінки заходів боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму було схвалено Звіт України у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Для реалізації завдань, передбачених пріоритетом, Українська сторона залучає експертну та фінансову допомогу в рамках проекту «Проведення національної оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму в

України» (ЄС), фінансування – 267,8 тис. євро на період: 07.04.2015 – 15.05.2017 [6, с.76].

Далі варто проаналізувати ст.21 Угоди про асоціацію, у тексті якої сказано: «1. Сторони співробітничать у питаннях, що стосуються боротьби з незаконним обігом наркотиків, ґрунтуючись на спільно погоджених принципах, що відповідають міжнародним конвенціям у цій сфері, при цьому беручи до уваги Політичну декларацію та Декларацію про керівні принципи скорочення попиту на наркотики, прийняті на двадцятій спеціальній сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй з боротьби з наркотиками у червні 1998 р.

2. Таке співробітництво спрямоване на боротьбу з незаконним обігом наркотиків, зменшення обсягів постачання, торгівлі та попиту на наркотики, боротьбу з наслідками для здоров'я та соціальними наслідками наркозалежності, а також на більш ефективне запобігання відводу хімічних прекурсорів, що використовуються для нелегального виробництва наркотиків та психотропних речовин.

3. Сторони використовують необхідні методи співробітництва для досягнення зазначених цілей, забезпечуючи збалансований та інтегрований підхід до зазначених питань» [10].

Для забезпечення виконання цього зобов'язання було відновлено роботу Державної установи «Український моніторинговий та медичний центр з наркотиків та алкоголю Міністерства охорони здоров'я України». Відновлення роботи цієї установи є важливим кроком, адже саме ця установа виконує функції контактного центру в рамках Меморандуму про взаєморозуміння між Міністерством охорони здоров'я України та Європейським моніторинговим центром з питань наркотиків та наркотичної залежності (EMCDDA). Також, Центр подав Європейському моніторинговому центру з питань наркотиків та наркотичної залежності (ЄМЦННЗ) щорічний Звіт щодо наркоситуації в Україні. Проте, так як Центр тривалий час не функціонував, то цей Звіт подавався за даними 2013 р., а це в свою чергу, не може відображати реальний стан ситуації в нашій державі.

Наступними діями, які здійснила наша держава з метою виконання покладених на неї зобов'язань, було подання розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 514, яким уряд затвердив «План заходів на 2015 рік з реалізації Стратегії державної політики щодо наркотиків на період до 2020 року». Варто відзначити, що даний План удосконалює систему взаємодії державних органів, підприємств та установ у сфері наркоборотьби. Стратегія ж, в свою чергу, забезпечує розв'язання проблеми наркотиків з точки зору інтересів людини, в першу чергу з метою отримання надійного захисту здоров'я і безпеки громадян держави від загрози поширення наркоманії та наркозлочинності.

Найбільшою за кількістю зобов'язань є ст.22: «1. Сторони співробітничать у боротьбі з кримінальною та незаконною організованою чи іншою діяльністю, а також з метою її попередження.

2. Таке співробітництво спрямовується на вирішення, *inter alia*, таких проблем:

а) незаконне переправлення через державний кордон нелегальних мігрантів, торгівля людьми і вогнепальною зброєю та незаконний обіг наркотиків;

б) контрабанда товарів;

с) економічні злочини, зокрема злочини у сфері оподаткування;

д) корупція як у приватному, так і в державному секторі;

е) підробка документів;

ф) кіберзлочинність.

3. Сторони посилюють двостороннє, регіональне та міжнародне співробітництво у цій сфері, зокрема співробітництво із залученням Європолу. Сторони і надалі розвивають співробітництво, *inter alia*, стосовно:

а) обміну найкращими практиками, в тому числі щодо методик розслідування та криміналістичних досліджень,

б) обміну інформацією відповідно до існуючих правил,

с) посилення потенціалу, зокрема навчання та, у разі необхідності, обмін персоналом,

д) питань, пов'язаних із захистом свідків та жертв.

4. Сторони віддані ефективному виконанню Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 року та трьох Протоколів до неї, Конвенції ООН проти корупції 2003 року та інших відповідних міжнародних документів» [10].

Так як зобов'язань, поставлених перед Україною в рамках виконання даної статті дуже багато, пропонуємо в першу чергу зупинитися на результатах досягнутих у межах виконання завдання протидії корупції. Вважаю, що дане питання є особливо актуальним для нашої держави.

В рамках запобігання та боротьби з корупцією у 2015 р. в Україні було створено ряд нових інституцій, а саме: Національне антикорупційне бюро України, Рада громадського контролю при Національному антикорупційному бюро, Національне агентство з питань запобігання корупції та Спеціалізована антикорупційна прокуратура.

Національне антикорупційне бюро України – державний правоохоронний орган, основне завдання якого – попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, вчинених вищими посадовими особами, а також запобігання вчиненню нових.

Рада громадського контролю при Національному антикорупційному бюро здійснюватиме цивільний контроль за діяльністю Бюро, сприятиме його взаємодії з громадськими об'єднаннями, а також братиме участь у формуванні складу конкурсної комісії з відбору кандидатів на зайняття вакантних посад у Бюро.

Національне агентство з питань запобігання корупції створено як центральний орган виконавчої влади із спеціальним статусом.

Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру утворено на правах самостійного структурного підрозділу. Передбачається, що до складу Спеціалізованої

антикорупційної прокуратури увійдуть управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва в суді, а також відділи аналітично-статистичного та документального забезпечення. Згідно із Законом України «Про прокуратуру» на Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру покладаються такі функції: – нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, яке здійснюється Національним антикорупційним бюро України; – підтримання державного обвинувачення у відповідних провадженнях та представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених цим Законом і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями [5].

Щодо інших важливих напрямів запобігання та протидії корупції варто відзначити ряд змін у нормотворчій діяльності держави.

16 липня 2015 р. шляхом прийняття відповідного Закону України було внесено зміни до ст.216 Кримінального процесуального кодексу України. Нововведенням є уповноваження детективів Національного антикорупційного бюро здійснювати досудове розслідування злочинів, пов'язаних із декларуванням публічними посадовими особами недостовірної інформації.

27 липня 2015 р. підписано Меморандум про співпрацю та обмін інформацією між Міністерством юстиції, Національним антикорупційним бюро та Міністерством внутрішніх справ з метою консолідації зусиль у частині попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень. У Меморандумі закріплено положення щодо забезпечення прямого доступу новостворених органів, таких як НАБ, Національна поліція, до реєстрів та баз даних, утримувачем яких є Мін'юст. Це, в свою чергу, дозволить суттєво скоротити час на збір інформації, при проведенні досудового слідства у справах у сфері боротьби з корупцією.

Також, з метою збільшення громадського контролю за відповідальними посадовими особами 14 липня 2015 р. було прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення прозорості у сфері відносин власності з метою запобігання корупції» (№ 597-VIII). Цей Закон забезпечує відкритість та прозорість правовідносин у суспільстві шляхом спрощення доступу до відомостей, що містяться в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, надання вільного доступу до державного земельного кадастру та Єдиного державного реєстру.

На виконання рекомендацій Групи держав Ради Європи проти корупції (GRECO) у Верховній Раді зареєстровано проект Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо недоторканості народних депутатів України та суддів)» (реєстр. № 1776). Законопроект 5 лютого 2015 року направлено Верховною Радою до Конституційного Суду для одержання висновку щодо відповідності його вимогам статей 157 і 158 Конституції України. Законопроект передбачає скасування депутатської недоторканості (водночас депутати не нестимуть юридичної відповідальності за результати голосування або висловлювання у парламенті та його органах, за винятком відповідальності за образу чи наклеп) та зміну процедури зняття суддівської недоторканості [6, с.35].

У рамках подальшого удосконалення законодавства у сфері запобігання та боротьби з корупцією 10 листопада 2015 р. Верховною Радою України прийнято Закони України:

– Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо окремих питань накладення арешту на майно з метою усунення корупційних ризиків при його застосуванні. Зміни, які пропонуються Законом, надають можливість: – накладти арешт на майно будь-яких осіб, якщо воно може бути використане як доказ у кримінальному провадженні;

– забезпечити відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням;

– стягнути в дохід держави неправомірну вигоду;

– Про внесення змін до Кримінального та Цивільного кодексів України щодо вдосконалення інституту спеціальної конфіскації з метою усунення корупційних ризиків при її застосуванні (№770-VIII). Законом, серед іншого, розширюється застосування спеціальної конфіскації (з виключно корупційних злочинів) на всі предмети злочинної діяльності. Закон спрямований на імплементацію Директиви Європейського Союзу 2014/42/ЄС від 3 квітня 2014 р. про арешт та конфіскацію предметів злочинної діяльності та доходів від неї в ЄС та реалізацію відповідних рекомендацій FATF.

– Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рекомендацій Європейського Союзу з виконання Україною плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України стосовно уточнення підслідності органів досудового розслідування (№771-VIII).

Закон спрямований на чітке розмежування підслідності кримінальних правопорушень між органами досудового розслідування, а саме: МВС, СБУ, органами прокуратури, Національним антикорупційним бюро та Держаним бюро розслідувань. Крім цього, передбачено обмеження повноважень Служби безпеки України з досудового розслідування кримінальних правопорушень здійсненням кримінального провадження щодо злочинів у сфері національної безпеки і оборони та пов'язаних з тероризмом [6, с.36].

Варто відзначити, що Україна також провела ряд заходів з метою виконання інших зобов'язань, а саме українські фахівці взяли участь у практичних міжнародних операціях, спрямованих на боротьбу з організованою злочинністю: операції «Моцарт» (документування протиправної діяльності транснаціональної злочинної групи, причетної до викрадення коштів із банківських рахунків та подальшої їх легалізації); – операції «Чорний Посейдон» (захист інтелектуальної власності та протидія нелегальному обігу підакцизних товарів); операції «Пангея VIII» (фальсифікація лікарських засобів та обіг фальсифікованих лікарських засобів). Окрім цього було поновлено співпрацю з Федеральною Поліцією ФРН.

Ще одним важливим кроком було підписання Угоди про співробітництво між Генеральною прокуратурою України та Федеральною прокуратурою Королівства Бельгія у боротьбі з кіберзлочинністю, організованою злочинністю, корупцією та тероризмом від 15 жовтня 2015 р. В Угоді передбачено, що

сторони вживатимуть заходів задля сприяння ефективному та своєчасному виконанню запитів про правову допомогу у кримінальних справах, обмін інформацією та документами стосовно злочинів, пов'язаних із кіберзлочинністю, організованою злочинністю, корупцією і тероризмом та причетних до них осіб.

Далі пропоную розглянути виконання зобов'язань за змістом ст.23: «1. Сторони домовились співробітничати з метою попередження та запобігання актам тероризму згідно з міжнародним правом, міжнародним правом щодо захисту прав людини, біженців та гуманітарним правом, а також відповідними нормативними та підзаконними актами Сторін. Зокрема, Сторони домовились співробітничати на основі повного виконання Резолюції Ради Безпеки ООН № 1373 2001 р., Глобальної контртерористичної стратегії ООН 2006 року та інших документів ООН, а також відповідних міжнародних конвенцій та документів.

2. Зокрема, Сторони реалізують ці домовленості шляхом:

а) обміну інформацією щодо терористичних угруповань та організованих груп, які здійснюють їх підтримку,
б) обміну досвідом та інформацією про тенденції тероризму та стосовно засобів і способів боротьби з тероризмом, зокрема допомогу у технічній галузі та навчанні, та

с) обміну досвідом стосовно запобігання тероризму.

Обмін всією інформацією відбувається відповідно до міжнародного та національного права» [10].

Для реалізації зобов'язань за ст.23 Угоди про асоціацію Україна 28 жовтня 2015 р. підписала додатковий Протокол до конвенції Ради Європи про запобігання тероризму. Новим, згідно з цим Протоколом, є те, що за такі діяння як умисна участь у терористичній групі, проходження курсу підготовки для вчинення терористичних актів, факт виїзду за кордон з терористичною метою, фінансування або організацію таких поїздок вводиться кримінальна відповідальність. Також передбачено створення мережі національних, цілодобово доступних контактних пунктів для оперативного обміну інформацією.

Наостанок проаналізуємо виконання зобов'язань за ст.24: «1. Сторони домовились надалі розвивати судове співробітництво у цивільних та кримінальних справах, повною мірою використовуючи відповідні міжнародні і двосторонні документи та ґрунтуючись на принципах юридичної визначеності і праві на справедливий суд.

2. Сторони домовилися розвивати подальше судове співробітництво між Україною та ЄС у цивільних справах на основі відповідних багатосторонніх правових документів, зокрема конвенцій Гаазької конференції з міжнародного приватного права у сферах міжнародного правового співробітництва, судового процесу, а також захисту дітей.

3. Стосовно судового співробітництва в кримінальних справах Сторони намагаються посилити взаємодію щодо взаємної правової допомоги та екстрадиції. Це включатиме, у разі необхідності, приєднання до відповідних міжнародних документів ООН та Ради Європи, зокрема Римського статуту

Міжнародного кримінального суду 1998 р., та їх виконання, як зазначається у статті 8 цієї Угоди, а також більш тісне співробітництво з Євроюстом» [10].

16 січня 2015 р. у Верховній Раді України зареєстровано проект Закону України «Про внесення змін до ст.124 Конституції України (щодо визнання положень Римського статуту)» (реєстр. № 1788). Питання ратифікації статуту обговорюється в рамках діяльності Конституційної комісії (Указ Президента України від 3 березня 2015 р. № 119). Утворено три робочі групи з напрацювання змін до Конституції України, одна з яких відповідатиме за напрацювання змін до Конституції України в частині, яка регулює питання правосуддя, зокрема й щодо визнання положень Римського статуту Міжнародного кримінального суду [6, с.71].

Також, у лютому 2015 р. було проведено завершальний раунд консультацій щодо проекту Угоди про співробітництво між Україною та Європейською організацією з питань юстиції. В процесі переговорів було досягнуто домовленості щодо початку проведення Сторонами необхідних процедур з метою підготовки до підписання зазначеної угоди. Угода з Євроюстом надасть нашій державі можливості швидкого обміну інформацією, координації дій у протидії транскордонній злочинності, сприяння збору доказів, надання правової допомоги, а також видачі правопорушників.

Висновки. Проблема організаційно-правового забезпечення запобігання та боротьбі з економічними злочинами транснаціонального характеру є складною, багатofункціональною та багатогалузевою, й саме з цим пов'язаний різноплановий характер її вирішення. Вагомою складовою вирішення даного типу проблем є ефективне міжнародне співробітництво держав у цій сфері. В часи євроінтеграції нашої держави ключову роль з точки зору правового регулювання посідає Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 21 березня 2014 р. Проаналізувавши положення Угоди про асоціацію можна зробити висновки, що Україна поступово виконує покладені на неї зобов'язання. В першу чергу варто відзначити, що ми здійснили ряд нормотворчих змін та нововведень, які сприяють не лише вирішенню наявних проблем, пов'язаних з економічними злочинами транснаціонального характеру, а й забезпеченню нового рівня правопорядку для запобігання появи таких видів злочинів у майбутньому.

Окрім нормотворчих змін наша держава провела ряд змін у практичній діяльності. Були створені нові інституції, а саме Національне антикорупційне бюро України, Рада громадського контролю при Національному антикорупційному бюро, Національне агентство з питань запобігання корупції та Спеціалізована антикорупційна прокуратура. Крім цього українські фахівці взяли участь у практичних міжнародних операціях, спрямованих на боротьбу з організованою злочинністю: операції «Моцарт», операції «Чорний Посейдон», операції «Пангея VII».

Для України результати виконання зобов'язань за Угодою про асоціацію вдосконалюють державну політику протидії економічним злочинам транснаціонального характеру, та створює нові умови для побудови і розвитку якісного правового поля, де права і свободи людини є найвищою цінністю держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Беззуб І.* Сучасний стан і перспективи української євроінтеграції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1209:suchasnij-stan-i-perspektivi-ukrajinskoji-evrointegratsiji&catid=8&Itemid=350

2. *Березовська І.* Угоди про асоціацію в практиці зовнішніх зносин Європейського Союзу / І. Березовська // *Ze studiow PolskoUkrainskich*. – Wrocław: Uniwersytet Wrocławski, 2008. – Р. 2531.

3. *Вербенський М.Г.* Кримінологічна характеристика злочинів, що складають ядро транснаціональної організованої злочинності / М.Г. Вербенський // *Право і суспільство*. – 2010. – № 1. – С. 132–140.

4. *Гречанюк Р.В.* Виконання Україною міжнародних рекомендацій щодо створення спеціального антикорупційного органу / Р.В. Гречанюк // *Сучасні проблеми реформування кримінальної юстиції в Україні: зб. матеріалів Інтернет-конференції (м. Київ, 28 листопада 2014 р.)*. – К. : НАПУ, 2014. – С. 18–19.

5. Про прокуратуру: Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>

6. Звіт про виконання Порядку денного асоціації та Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом січень – жовтень 2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id=248115804&cat_id=247749488

7. *Крикунова (Шадрова) І.В.* Транснаціональна економічна злочинність в умовах криміналізації глобалізаційних процесів // *Молодий вчений : наук. журн.* – Х. : «Гельветика», 2014. – Вип. 12(15). – С. 165-171.

8. *Ненон Л.* Що змінилося у відносинах Україна–ЄС в 2015-му та які плани на наступний рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/articles/2016/01/11/7043161/>

9. *Тичина Д.М.* Основні напрями запобігання транснаціональній організованій злочинності в Україні // *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика) : наук.-практ. журн.* – К. : ВЦ Міжвід. наук.-дослід. центру з пробл. боротьби з організованою злочинністю, 2012. – Вип. 1(27). – С. 59-68.

10. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 21 березня 2014 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/984_011/paran2820#n2820

11. *Шеслер А.В.* Влияние глобализации на организованную преступность / А.В. Шеслер // *Вестник Владимирского юридического института*. – 2009. – № 2. – С. 157–163.

12. Communication from the Commission to the European Parliament and the Council of 3 December 2008: COM (2008) 823 final. Eastern Partnership [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0823:FIN:EN:PDF>

13. Conclusions and recommendations of the international conference on preventing and controlling money-laundering and the use of the proceeds of crime: a global approach. – Mode of access: <http://www.imolin.org/imolin/courmaye.html>

14. European Neighbourhood and Partnership Instrument, Ukraine: Country Strategy Paper (2007–2013) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eeas.europa.eu/enp/pdf>

15. Godson R., Olson W. International Criminal Organization // Organized Crime: Contemporary Issues. – P. 155 – 156

16. Hillion C.A. New Framework for the Relations between the Union and its East-European Neighbours / C. Hillion // EUI Working Paper Law. – 2007. – № 21. – P. 147–154.

Вознюк С. Виконання зобов'язань України щодо реалізації напрямку боротьби з економічними злочинами транснаціонального характеру в рамках Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 21 березня 2014 року

У статті проаналізовано ступінь виконання зобов'язань, покладених на Україну в рамках Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 21 березня 2014 р. Виокремлюються статті Угоди про асоціацію, які напряму стосуються боротьби з економічними злочинами транснаціонального характеру. Наводяться приклади виконання покладених зобов'язань у розрізі кожної зі статей.

Ключові слова: виконання зобов'язань, зобов'язання України, боротьба з економічними злочинами, транснаціональна злочинність, Угода про асоціацію, Україна – ЄС.

Вознюк С. Выполнение обязательств Украины по реализации направления по борьбе с экономическими преступлениями транснационального характера в рамках Соглашения об ассоциации между Украиной и Европейским Союзом от 21 марта 2014 года

В статье анализируется степень выполнения обязательств, возложенных на Украину в рамках Соглашения об ассоциации между Украиной и Европейским Союзом от 21 марта 2014 года. Выделяются статьи Соглашения об ассоциации, которые напрямую касаются борьбы с экономическими преступлениями транснационального характера. Приводятся примеры выполнения возложенных обязательств в структуре каждой из статей.

Ключевые слова: выполнения обязательств, обязательства Украины, борьба с экономическими преступлениями, транснациональная преступность, Соглашение об ассоциации, Украина – ЕС.

Voznyuk S.A. Implementation of Ukraine's commitments to implement the direction of the fight against economic crimes of transnational character within the Association Agreement between Ukraine and the European Union on 21 March 2014

The subject of the article is fulfillment of Ukraine's obligations for realization direction for combating transnational economic crimes within the association agreement between Ukraine and European Union dated 21 March 2014. The present article deals with the fight against transnational economic crimes. The document opens with the characterization of transnational crimes. The author points out several factors that favor the development of transnational crime.

At the end of the document the author sums it up and draws few conclusions. She notes that the results of execution Ukraine's obligations under the Association Agreement improving state policy to combat transnational economic crimes and creates new conditions for the construction and development of high-quality legal framework where human rights and freedoms are the supreme value of the state.

Key words: fulfillment of obligations, Ukraine obligations, the fight against economic crime, transnational crime, Association Agreement, Ukraine – EU.

Стаття надійшла до редакції 08.12.2015.